

09. juli 2015

EM 2015/37

I medfør af § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremlægges hermed forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en statistisk redegørelse til FM2016, der kortlægger fordelingen mellem hjemmehørende og tilkaldt arbejdskraft i Selvstyret, Selvstyreejede virksomheder og kommunerne. Redegørelse bedes tage metodisk udgangspunkt i Lov om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Suka K. Frederiksen, Siumut)

Begrundelse:

Jeg har tidligere stillet § 37 spørgsmål til Naalakkersuisut hvor jeg fik det svar, at forsåvidt det gælder de Selvstyreejede virksomheder, selve Selvstyret, samt kommunerne, så skulle der ingen konkrete planer være omkring, at erstatte jobs, der er besat af udefrakommende til fordel for de hjemmehørende herboende grønlandere, og en del af begrundelserne herfor skulle således være, at *”de enkelte selvskabers bestyrelser og ledelse selv har ansvaret for ansættelser”* og således selv skal sørge herfor.

Det bør bestræbes, at man såvidt det er muligt, sikrer sig, at flest muligt hjemmehørende besætter de poster og ledige jobs, for hvis vi da ellers ikke skal uddannes til arbejdsløshed, må det være en selvfølge, at vi mindsker det behov vi i dag har for ‘tilkaldt’ arbejdskraft, idet vi må skabe rammerne for en selvforsyning, der vil være alfa og omega for at få styrket vort lands økonomi, hvorfor det ikke mindst er vigtigt, at vi tager konkrete skridt, der viser konkrete resultater.

De eneste konkrete synlige beviser vi kan skaffe i dag er data fra Naatsorsueqqissaartarfik, men her savnes mere detaljerede data, der eksakt fortæller situationen som den er. Vores eneste mulighed for at regulere arbejdskraften er via “Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland”, der gerne skulle sikre at den grønlandske arbejdskraft har førsteret til arbejde i Grønland.

Det er tydeligt selv uden en metodisk opgørelse, at de udefrakommende arbejdere gennemsnitligt ikke bliver her særligt længe ad gangen - de opholder sig højst et år her og rejser hjem igen, hvilket er for dyrt for Grønland.

Omvendt ved vi, at der bliver flere og flere, der består de højere videregående uddannelser og vi ser ingen opgørelse over fordelingen af lokale og udefrakommendes ansættelser, og har derfor heller ingen opgørelse, om 'hvem det er' som løbende besætter de ledige jobs - som det ellers hele tiden har været meningen, hvorfor dette bør ordnes gerne som et krav overfor det politiske niveau, så vi kan komme videre og såfremt Inatsisartut vil kræve dette, vil vi være et godt skridt på vej.

Det er således særlig vigtigt, at vi nu får data, der konkret viser hvorledes situationen omkring udskiftningen af udefrakommende med hjemmehørende arbejdskraft sker i selvstyrede og selvstyrejede virksomheder således, at der bliver politisk grundlag for, at skulle handle. Vi er nødsaget til, at vide hvor vi er på vej hen, derfor skal vi også vide hvilke uddannelser, der passer til ind i et fremadrettet perspektiv "og som vi dermed kan reklamere bedre for i fremtiden".

Derfor opererer dette forslag med tanken om, at der indhentes datagrundlag således, at at vi sort på hvidt med egne øjne kan dokumentere præcis hvilke jobs som hjemmehørende og udefrakommende bestrider og hvordan de fordeler sig.

Administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige:

Forslaget vil have økonomiske konsekvenser, da undersøgelsen vil kræve, at der indsamles data og koordineres i mellem forskellige myndigheder og Selvstyrejede selskaber. Det bør dog i den forbindelse kunne forventes at både virksomheder, Selvstyre og Kommunerne ligger inde med umiddelbart tilgængelige data om deres medarbejdere, hvilket må antages at begrænse omkostningerne.

Der kan i sagens natur kun gives et estimat over de forventede udgifter ved en realisering af forslaget intentioner. Det er derfor foreslagsstillers antagelse, at de samlede administrative udgifter for det offentlige ved udarbejdelsen af redegørelsen vil kræve et AC-årsværk af 500.000 kr. Dertil kommer udgifter til tolkning.

Administrative og økonomiske konsekvenser for det private erhvervsliv:

De selvstyrejede virksomheder vil blive pålagt en udgift, såfremt forslaget vedtages, eftersom det må forventes at virksomhederne må afsætte administrative ressourcer til at levere data til undersøgelsen.

Det er dog foreslagsstillers antagelse at vi her taler om ganske begrænsede udgifter. Da det som førnævnt må forventes at de selvstyrejede virksomheder ligger inde med umiddelbart tilgængelige stamdata om deres personale, hvor opgaven for de Selvstyrejede virksomheder må formodes ganske overkommelig.

Det er forslagsstillers antagelse, at denne udgift højst kan beløbe sig et ½ AC- årsværk fordelt på alle Selvstyrejede selskaber.

Administrative og økonomiske konsekvenser for borgerne:

Ingen